

Valentinus dicitur quasi valorem tenens. Hoc est. in sanctitate perseverans. Vel dicit valentinus qsi valens tyro id est miles christi fortis. Miles autem dicitur valens qui nunquam cedit. Ferit fortiter se valenter defendit potenter vincit. Sic valentinus non cessit martirium vitando. percussit idolatriam euacuando defendit fidem communiendo vicit paciendo.

De sancto Valentino presbitero et martyre

Valentinus reverendus presbiter fuit quem claudius imperator ad se adduci faciens interrogauit dicens. Quid est valentine. cur amicicia nostra non frueris ut deos nostros adorans supsticio ne tue abicias vanitatis. Cui valentinus. Si graciā dei scires ista nequaquam dices. sed ab idolis animū reuocares et deū qui est in celis adorares. Tunc quodā q̄ claudio astabat dixit. Quid vis dicere valentine de scitate deorum nostroꝝ? Cui valentinus. Ego de eis nil dico nisi ꝑ fuerūt homies miseri et omni iniudicia pleni. Qd quez claudius. Si christus verus deus est. cur mihi non dicas qd verum est? Cui valentinus. Vere Christus solus est deus in quem si credideris anima tua saluabit respublica augebit. omnium inimicorum tibi victoria dcedet. Respondens claudi⁹ astantib⁹ dixit. Viri romani audite q̄ sapienter et recte loqui⁹ homo iste. Tunc dixit prefect⁹. seduict⁹ ē imperator. Quomodo deserimus qd ab infancia tenuimus. Et tunc cor

claudij immutatum est. Traditus autem est valentinus custodiam pncipii in custodiam. Num ergo i dominū ductus fuisset ait domine iesu christe qui es verū lumen. illumina domū istam ut te deū verum cognoscant. Cui prefect⁹. Miror te dicentem ꝑ christus est lumen. Et qui dem si filiam meam diu cecam illuminaueris faciam quecumq; precepereis. Tunc valentinus orans eius filiaz cecaz illuminauit et omnes de domo sua conuertit. Tunc imperator valentinum decollari precepit. I floruit circa annos domini. cclxx.

De sancta Julianā

Illiana dum eugolio prefecto nicodemie desponsata esset et nollet sibi aliquatenus copulari nisi recipet fidē Christi. ius sit eā pater su⁹ expoliari ac grauisse cedi ac ipi⁹ prefecto tradi. Cui prefect⁹ ait dulcissia mea Julianā cur me ita delusisti ut sic me renueres. Cui illa. Si adoraueris deū meū adquescā tibi alioquin nūq; dñs me eris. Cui prefect⁹. dñia mea. B facē nō possū q̄r imperator apudari faceret caput meū. Cui illa. si ita times imperatoꝝ mōrem. quō vis ut imperatoꝝ non timeaz immortalez. Fac quicquid vis q̄r me decipere nō valebis. Tunc prefect⁹ iussit eam grauisse vnguis cedi et dimidia die ꝑ capillos appēdi. et plūbz liqfactū i capite ei⁹ fūdi. Qd cū ei nihil nocuisset ipaz catenis ligauit et i carcerē recluſit. ad quā venit dyabol⁹ i spe āgeli dicens. Julianā ego sū āgel⁹ dñi q̄ me ad te misit ut te

debeā omonere q̄ten⁹ dñs sacrifici
ces. ne tā diu crucieris. et tā male
moriar. Tūc Julianā flēs orauit
dices. Dñe de⁹ ne pmittas me pe
rire. sed oñde m̄ q̄s ē iste q̄ talia m̄
p̄suadet. Factaqz est ad eā vox vt
ip̄m app̄henderet. et q̄s esset ip̄m
cogerz ḡfiteri. Que cū eū tenuisset
et q̄s esset interrogazz dixit ei q̄ de
mon esset et q̄ ad eā decipiendaz
pater su⁹ ip̄m misiss⁹. Cui Julianā
Et q̄s est pater tu⁹. R̄ndit beelze
bub qui ad oia mala nos dirigit.
Et facit nos grauiter ḡberari q̄/
ciens a xpianis fuerim⁹ supati. Et
ideo scio q̄ malo mō huc veni. q̄a
te supare nō potui. Inter alia aut̄
que ḡfess⁹ est dixit. Quia tūc maxi
me a xpianis elongabat q̄n miste
riū dñici corporis agebat et q̄n ora
cōnes et pdicacōes siebant. Tunc
Julianā manib⁹ retroſū ip̄m liga
uit. q̄ ad terrā deſciēs cuž catena
q̄ erat ligata ip̄m durissime verbe
ravit. diabol⁹ vero clamās roga
bat. eā dices. dñia mea iuliana mi
serē mei. Tunc iussit pfec⁹ vt iulia
na de carcere educeret. Et exiens
trahebat post se demonē alligatū
Demon aut̄ rogabat eaz dicens
Domina iuliana. noli de me ap̄li⁹
ridiculū facere. Non enī potero ul
tra in quēpiam p̄ualere Christiāi
enī dicunt̄ misericordes esse q̄ tu
de me nullā misericordiaz habes.
Sicqz p̄ totū forum ip̄m traxit et
postea in quādā latrinā ipsū pie
xit. Cum aut̄ ad prefec⁹ pueniss⁹
in quādā rota adeo est extensa q̄
oia cius ossa vsqz ad medullaruz
exitum sunt confracta. Angel⁹ aut̄

dñi rotam cōminuens ipsā in mo
mento sanavit. Qd videntes qui
aderāt crediderūt et statim decol
lati sūt viri quingenti et mulieres
cxx. Deinde cuž in qdā olla plum
bo liqfacto plena missa fuisse sed
plumbū velut tempatuz balneum
factū esset maledixit pfec⁹ dñs su
is q̄ rnaꝝ puellā punire non pote
rant que tantā iniuriā eis irroga
bat. Tūc iussit eam decollari. Que
dum ad decollandū duceretur de
mon quem verbauerat in specie
iūuenis apparens clamabat dices
Nolite ei parcere quoniam deos
vros vituperavit et me hac nocte
graуter ḡberavit. Reddite ergo
sibi qd meruit. Tūc iuliana pau
lulum oculos aperuisset et videret
quis esset qui talia loqueretur de
mon aufugiens exclamauit dices
Heu heu me miserū adhuc credo
q̄ me vult capere et ligare. Tūc er
go beata iuliana decollata fuisse
prefectus nauigans in mari cum
triginta quattuor viris maris oī
ta tempestate summersus ē. Horū
autem corpora cuž mare ad ripā
ea iactasset a seris et aubus sunt
comesta.

In cathedra sancti petri.
Cathedra sancti petri triplex
esse dicitur scilicet regalis ij.
B. xxij. David sedens i cathedra
ī. Sacerdotalis. i. Regum. i. He
li sacerdote sedente super sellaz. ii
Magistralis. Mat̄. xxij. Super ca
thedram moysi sedeb. ii. Beatus
ergo Petrus sedet in cathedra re
gali quia fuit princeps omniuz re
guz. Sacerdotali quia fuit pastor.